

[Tinning]

Men der er altså sket det med den sociale pensionsfond, at man først siger til folk: nu må vi have nogle af jeres penge, vi kan ikke have, at I går og forbruger dem på alt muligt; vi skal have dem ind i en fond, for nu skal vi nemlig have lavet et tillægspensions-system. Det var sådan noget med mange penge til de gamle, der ikke har det så godt, og der er jo ikke nogen, der kan nænne at lade være med at indbetale penge til det formål. Da folk så havde indbetalt de penge over en årrække, så sagde man, at det var rigtigt nok, at man sådan set havde lovet, at de udbetalinger skulle komme i tre faser, og så havde man i øvrigt skubbet den ene og sådan noget, og nu viste det sig, at man helt ophævede den tredje.

De penge kom altså alligevel aldrig så meget ud til de ældre, der havde det så forfærdeligt, som de skulle have gjort. I stedet for gik de bare i statskassen, og nu siger man så: vi ved sådan set godt, at vi engang bad jer indbetale til en tillægspension, men da vi har fundet ud af, at det synes vi ikke alligevel, så beholder vi naturligvis jeres penge, nu har vi fået dem. Vi bruger dem på noget helt andet, nemlig en delpension. Og så siger man, at når der nu er tale om en udbygning af det sociale pensionssystem, så er det jo meget rimeligt.

Det er overhovedet ikke rimeligt at sige til folk, at man godt vil have deres penge, for de skal bruges til en tillægspension, og så bruge dem til en delpension, som ikke har noget at gøre med en tillægspension. Der er ikke nogen, der har påstået, at det har noget at gøre med en tillægspension. Jeg tror heller ikke, der er nogen, der vil komme op og gøre det, men så synes jeg, at regeringspartierne og det radikale venstre i det mindste åbent skulle sige: ja, vi ved godt, at vi sådan set tager folk bagi, men det gør vi, fordi vi synes, det er rimeligt, i stedet for at komme med alle mulige søforklaringer i betænkningen, der skal få det til at se ud, som om der er nogen som helst rimelighed i det.

Vi vil gerne være med så langt som overhovedet muligt til at prøve at forhandle en ordning frem, der kan få så bred dækning som muligt, og som sikrer denne gradvise tilbagetrækning, men vi ved godt, at det kan kun lade sig gøre, hvis der bliver lavet en delefterlønsordning, og det vil det radikale venstre ikke. Og når socialdemokratiet ikke

kan få den, så vil de ikke være med; det er realiteten. Vi vil stadig væk gerne være med til at forsøge at klinke skårene og bringe parterne sammen, og hvad alt sådan noget hedder, men jeg tror desværre ikke rigtig på det. Tragedien er jo, at vi skal til at lave om på det en gang til, så snart der kommer et nyt flertal. Så ulykkeligt kan det gå. Vi kan selvfølgelig ikke sige, at bare fordi det radikale venstre og socialdemokratiet stiller sig på bagbenene nu og konkurrerer med hinanden i vrangvilje, vil vi love ikke at pille ved det, når der kommer et arbejderflertal. Men det er en tragedie for dem, der er omfattet af ordningerne, at vi ustandselig laver dem om fra det ene til det andet, så ingen ved, hvad de har at rette sig efter. Det synes jeg er trist, men det er der ikke noget at gøre ved. Det eneste, der er at håbe på, er, at arbejderflertallet bliver så tilpas solidt, at enhver til den tid kan se, at der aldrig kommer noget nyt efter det.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg vil give hr. Tinning ret i, at det var nogle bestemte målsætninger, man havde ude i en fremtid med den sociale pensionsfond. Jeg tror da også, at socialdemokratiet vil give mig ret i, at der vist aldrig blev en egentlig fond, det var bare en regnskabsmæssig postering. Socialdemokratiet vil vel også give mig ret i, at vi var med til at ophæve indbetalingen til den sociale pensionsfond, fordi det ikke rigtig havde nogen rimelighed, da det ikke var en egentlig fond, men bare nogle penge, der gik ind til en bestemt målsætning, som stod på et stykke papir.

Det er korrekt, at vi har diskuteret i mange foldige år, om vi skal bruge af disse midler til pensionsmæssige formål på den ene eller den anden måde, og man kan jo diskutere, om det at bruge nogle penge til en delpension var i lovgivernes ånd, dengang de udformede målsætningen for den sociale pensionsfond. Jeg er ikke helt tilbøjelig til at tro, at man måske også ville have givet sin tilslutning dengang til, at det var et rimeligt pensionsmæssigt formål. I alt fald må jeg sige, at jeg selv i mange år har fremført det synspunkt, at det måtte være rimeligt at få mere fleksible pensionsordninger her i landet, så folk kunne trække sig gradvis ud af arbejdsmarkedet. Det har været og er uheldigt, at